

121

26(A-B)

अथ
छान्दोग्योपनिषद् ।

शारदातिलकम् ।

Chandogyopanishad .

Sharda Tilakam .

॥३॥ (A)

छन्दोपनिषद्:

॥३॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ अथ ज्योतिषोपनिषदः पंचमः प्रपाठकोल्लिख्यते ॥ १ ॥
असौवा-आदित्यो रेवमधु तस्य द्यौरवतिरश्मीनवत् ७ शो त रित्तं मरुपो मरीच
यः पुत्रास्तस्य ये प्रांचो रश्मयस्ता एवास्य प्रा-ज्यो मधुना ज्यो-अच एवमधु
कृत-अग्ने दे एव पुष्यं तो-अमृता-आपस्ता वा एता-अच एतमग्ने दमभ्यत
पंस्तस्याभितप्तस्य यशस्ते जडं द्रियं वीर्यं मन्ताद्य ७ रसो जायत तद्यच्च
रत्नदादित्यमभितो अयत्तद्वा एतद्यदेतदादित्यस्य रोहितं रूपं ॥ १ ॥ ७
अथ येस्य ९ दिगा रश्मयस्ता एवास्य दक्षिणामधुना ज्यो यज्जं व्येवमधु
कृतो यज्जुर्वे दे एव पुष्यं तो-अमृता-आपस्ता निवा एतानि यज्जं व्येतं यज्जु
र्वे दमभ्यत पंस्तस्याभितप्तस्य यशस्ते जडं द्रियं वीर्यं मन्ताद्य रसो जाय
त तद्यच्च रत्नदादित्यमभितो अयत्तद्वा एतद्यदेतदादित्यस्य शुक्लं रूपं ॥
२ ॥ ६२ ॥ अथ येऽस्य प्रत्यंचो रश्मयस्ता एवास्य प्रतीज्यो मधुना ज्यः सा
मान्येवमधुकृतः सामवे दे एव पुष्यं तो-अमृता-आपस्ता निवा एतानि सा

मान्येन ७ सामवेदमभ्यतपंस्तस्याभितप्तस्य यशस्ते जइं दिवं वीर्यं मन्तायं
रसो जायते तद्यत्तदा दित्यमभितो जयत्तदा एतद्यदेतदा दित्यस्य
कल्ल ७ रूपं ॥ ३॥ ७७ अथ ये स्योर्ध्वो रश्मयस्ता एवा स्योर्ध्वोर्मधुना
ज्योथर्वा गिरस्त एवमभुक्त इति हासपुराणं पुष्यं ता अमता आपस्ते वा
एते अथर्वा गिरस्त एत इति हासपुराणमभ्यतपंस्तस्याभितप्तस्य यश
स्ते जइं दिवं वीर्यं मन्तायं ७ रसो जायते तद्यत्तदा दित्यमभितो ज
यत्तदा एतदा दित्यस्य यशः कल्ल रूपं ॥ ४॥ ७८ अथ ये स्योर्ध्वो रश्मय
स्ता एवा स्योर्ध्वोर्मधुना ज्योर्गुह्या एवा देशा मभुक्तो ब्रह्मे बपुष्यं ता अ
मता आपस्ते वा एत गुह्या अदेशा एत ब्रह्माभ्यतपंस्तस्याभितप्तस्य
यशस्ते जइं दिवं वीर्यं मन्तायं ७ रसो जायते तद्यत्तदा दित्यमभितो
जयत्तदा एतद्यत्तदा दित्यस्य मध्यं होमते इव ते वा एत रसाना ७
सावेरा हि रसास्तेषां मेते रसास्ता निवा एतान्यमृतानां ममृतमनिवेष्टव्यं
मृतस्यैवाग्नेतमन्यमृतानि ॥ ५॥

२

121
26 (A)

छन्दोपनिषदः

३

एतदेवममृतं वेदसाध्यानामेवेको भूत्वा ब्रह्मणो वसुधैवैतदेवममृतं दृष्ट्वा त
 व्यतिस एतदेवरूपमभिसंविशत्येतस्माद्भूयादुदितिस्यामहादित्य उत्तर
 त उदेतादक्षिणतो स्तमेताद्विस्तावदूर्ध्व उदेता ईगस्तमेता साध्यानाम
 वतावदापत्य ७ स्वाराज्यं पर्य्यता ११९०॥ अथ वत ऊर्ध्व उदेत्यनेनै
 वादेता नास्तमेते कल एवमध्यास्याता तदेवममृतं नैव तु न निम्लोचो
 नो देवाय कदाचन देवास्ते ता ७ सत्येन नमो विष्णवे विष्णवे तिन ह
 वा अस्मादुदिति न निम्लोचति स कदि वा हे वास्ते भवतिय एतामेवं ब्रह्म
 णोपनिषदं वेद त इत इत्ता भूजापतय उवाच प्रजापतीर्मनवे मनु
 ज्ञान्यस्त इत उदा लकाय आरुणाय ज्येष्ठाय पुत्राय पिता ब्रह्म प्रोवाचे
 देवा वकिंते ता ७ ज्येष्ठाय पुत्राय पिता ब्रह्म प्रब्रूमात् प्रणायायावते
 वासिने नान्यस्मै कस्ते च यद्यप्यस्माद्भूमा मद्रिः परिगृहीता धनस्य
 पूर्णो दद्यादेतदेव ततो भूय इत्येतदेव ततो भूय इति ११९१॥ गायत्री

३

तः पुरुष आकाशो यो वे सो तः पुरुष आकाशो यं वावसयो यमेतर्ह दय १ आ
 काशो यो वे सो

वा इदं सर्वं ७ भूतं यदिदं किंच वाग्वेगायत्री वाच इदं सर्वं भूतं जायति च आ
 यत च या वे सा गा यत्री यं वावसाये यद्यथि व्यस्या ७ हीद ७ सर्वं भूतं प्रति।
 षितमेतामे वना तिशीयं ते या वे सा यथीयं वावसायदिदमस्मिन् पुरुषेश
 शीरमस्मिन् हीमे प्राणाः प्रतिष्ठिता एतदेवना तिशीयं ते यदेतत्पुरुषेशरी
 रमिदं वावत यदिदमस्मिन् तः पुरुषे ह दयमस्मिन् हीमे प्राणाः प्रतिष्ठिता
 एतदेवना तिशीयं तिसै वा चतुष्पादा षड्विधा गायत्री तदेतद्देवाभ्यन्तं
 तावानस्य महिमा ततो ज्यया ७ अथ पुरुषः पादोऽस्य विश्वो भूतानि त्रि
 पादस्यामृतं दिवो तिय द्वे तदुल्लेखी दं वावत यो यं वहिर्धा पुरुषा दा काशो
 यं वावसयो यमेतर्ह दय आकाशो यो वे सो तर्ह दय आकाशस्तदेतत्पूर्ण
 मप्रवृत्तिपूर्णं मप्रवृत्तिनो श्रिये लभते य एवं वेद ११९२॥ तस्य ह वा ए
 तस्य ह दयस्य पेच देव सुप्रयः स यो स्य प्रा ७ सुविः स प्राणस्त वृत्तः स आ
 दित्यस्तदेतत्तेजो न्ना घमित्युपासीत तेजस्य न्ना दो भवतिय एवं वेदाथ

सरी

योः स्य दक्षिणः सुषिः सव्या नस्तत्र ७ सवेद मास्तदेतच्छ्रियं शश्वेत्यु
 पासीतश्रीमानयशस्वी भवति य एवं वेदाथ योः स्य प्रत्यङ्ग सुषिः सोपानः सा
 बाकृ सोमिस्तदेतद्रुनिवर्तमाना घमिस्तुपासीतत्र सवर्चस्यन्ता दो भ
 वति य एवं वेदाथ योः स्योदङ्ग सुषिः संसमानस्तमनः सवर्जन्यस्तदेतत्
 कीर्तिश्च व्युष्टिश्चैत्युपासीतकीर्तिमानू व्युष्टिमान् भवति य एवं वेदाथ यो
 स्योर्ध्वः सुषिः सउदानः सवायुः सआकाशस्तदेतदोजश्च महश्चैत्युपा
 सीतो जस्वी महस्वान् भवति य एवं वेदेते वा एते पंच ब्रह्म पुरुषाः स्वर्गस्य
 लोकस्य द्वारपाः सय एतानेव पंच ब्रह्म पुरुषान् स्वर्गस्य लोकस्य द्वार
 पान् वेदास्य कुले वीरो जायते प्रतिपद्यते स्वर्गलोकं य एतानेव पंच ब्रह्म
 पुरुषान् स्वर्गस्य लोकस्य द्वारपान् वेदाथ य इतः परो दिवो ज्वातिर्द्वा
 प्यते विभ्यतः एषुषु सर्वतः एषु च नृत्तं मेरुत्तमं पुलोकं चिदं वा वत घादि
 दमास्मिन्नेतः पुरुषे ज्वातिस्तस्येकादृष्टिर्धेनेतदस्मिन्नुदीरे स ७ स्पर्श

ममि संविशति एतस्माद्द्रुपादुद्यंति सय एतदेव मम तं वेदादित्याना मेवे को भ
 त्वावरुणे नेव मुखे ते तदेवा म तं दृष्ट्वा त्वय्यति स एतदेव रूपममि संविशत्ये
 तस्माद्द्रुपादुद्यंति सया वादित्यो दक्षिणत उदीरतोस्तमेताद्विस्तावत्यश्वा
 दुदेता पुरस्तादुस्तमेतादित्याना मेव तावदाधियत्यं स्वाराज्यं पय्यं ता ॥ ८ ॥
 ॥ अथ यच्चतुर्थं मम तं तमरुत उपजीवति सोमेन मुखे नेव देवा अभ्युत्तिन
 पिवं त्ये त देवा म तं दृष्ट्वा त्वय्यति स एतदेव रूपममि संविशत्ये तस्माद्द्रुपादु
 द्यंति सय एतदेवा म तं वेदं महता मेवे को भूत्वा सोमेनेव मुखे ते तदेवा म
 तं दृष्ट्वा त्वय्यति सय एतदेव रूपममि संविशत्ये तस्माद्द्रुपादुद्यंति सया वा द
 दित्यः पश्चाद्दुदेता पुरस्तादुस्तमेताद्विस्तावदुत्तम उदीरतोस्तमे
 मेतामरुताम उतावदाधियत्यं स्वाराज्यं पय्यं ता ॥ ९ ॥ अथ यच्चतु
 म् तं तस्माद्द्रुपादुपजीवति ब्रह्मणामुत्तमं नेव देवा अभ्युत्तिन पिवं त्ये त देवा
 म तं दृष्ट्वा त्वय्यति स एतदेव रूपममि संविशत्ये तस्माद्द्रुपादुद्यंति सय

वेदनउग्ररोदरोदितिसोहंमेतंवायुंदिशांवलंवेदमाउग्ररोद०रुदमतिरंकोशंप्र
 पचेःमुनीमुनामुनाप्राणंप्रपद्येमुनामुनामुनाभःप्रपद्येःमुनामुनामुनाभुव
 प्रपद्येमुनामुनास्वःप्रपद्येमुनामुनामुनाभयद्वोचंप्राणंप्रपद्येइतिप्रा
 णोरावद०सर्वंभूतंयदिदेकिंचतमेवतस्यापस्यथाथपदवोचंभूःप्रपद्ये
 ति०यिरीप्रपद्येतरंसेप्रपद्येदिवंप्रपद्येत्वेवतदवोचमथयदवोचंभुव
 प्रपद्येत्वेत्तिंप्रपद्येवायुंप्रपद्येःआदित्यंप्रपद्येत्वेवतदवोचमथयदवोचं
 स्वःप्रपद्येत्वेत्वेदंप्रपद्येयजुर्वेदंप्रपद्येसामवेदंप्रपद्येत्वेवतदवोचंतदवो
 चं॥१५॥ पुरुषोवावयस्तस्मिन्वातिचतुर्विंशतिवर्षाणितात्प्रातःसवतंचतुर्वि
 शत्यक्षरागायत्रीगायत्रंदिप्रातःसवतंचतदस्यवसयोन्वायताःप्राणवाववसवे
 तेहीदं सर्वंवासयेति तंचेदेतस्मिन्वयसिक्विंचिदुपतपेत्सब्रूयात्प्राणान्
 सवद्विदंमेप्रातःसवतंचमाध्यंदिन०सवनमनु संतनुतेति माहप्राणानां वस
 तांमध्येयतो विलोप्सीयेत्येवततएत्यगदोहभवति अथयानिचतुश्चत्वारि
 रि०शद्वर्षाणि तन्माध्यंदिन०सवन० चतुश्चत्वारि०शद्वर्षाणिचतुश्चत्वारि०

मंमाध्यंदिन०सवनंतदस्यरुसा अन्वायताःप्राणवाववसवेतेहीद०सर्वंधरोदयंति
 तंचेदेतस्मिन्वयसिक्विंचिदुपतपेत्सब्रूयात्प्राणान् रुद्रादंमेमाध्यंदिन०सवन०
 तृतीयसवनमनु संतनुतेति माहप्राणानां रुद्राणांमध्येयतो विलोप्सीयेत्येवत
 तएत्यगदोहभवत्यथाऽन्यथा चत्वारि०शद्वर्षाणि तत्तृतीयसवनमश्चत्वारि
 ०शदक्षराजगतीजागतंतृतीयसवनंतदस्यारित्यान्वायताःप्राणवावादित्याएते
 हीदं सर्वमाददेते तंचेदेतस्मिन्वयसिक्विंचिदुपतपेत्सब्रूयात्प्राणान् आदित्यादंमेत
 तीयसवनमायुरनु संतनुतेति माहप्राणानामादित्यानां मध्येयतो विलोप्सीये
 त्वेवततएत्यगदोहभवति एतद्वस्मैवतद्विद्वानाह मेहिसस्ये तरेः सक्किंमए
 तदुपतपसि योहमेनेन न प्रेक्षा मीतिसह प्रोलशंवेर्षातमजीवत प्राह्वोउशंवे
 र्षंशतंजीवति य एवंवेद॥१६॥ सयदशिशिष्यतियत्प्रासतियत्तरमतेता अ
 स्मदीता अथयदश्रातियत्प्रासतियत्तरमतेतदुपसदेरेत्यथयदसतियत्तरमतेता
 मेथुनेचरतिस्तु तेशावेरेवतदस्ययत्तपोदानमार्जवमहिंसासत्यवचनमितिता
 अस्यदत्तिस्मदत्तात्मात्मादत्तिपुत्राएतद्वत्तमिति तस्मादाहुः सोध्यत्यसोष्टेति

पुनस्तथा नमो वास्य तन्मरणमेवावमथ स्तदेतत्तोर आ गिरतः कर्मावदेव की पु
 आयो को वाचा पिपास एव सवन्तं व सौतवे लामा मेतत्र ये प्रक्षिपये तासितमस्य च
 तेमसि प्राणशंसितमसीति तत्रैते देवाचो भवतः आदित्यस्तस्य रतसो ज्योतिष्यश्च
 ति वासमं परो यदि ध्यते दिवा उदये तमसस्य रिज्योतिष्यश्च तउत्तरे स्वः पश्यंतउत्त
 रं देवं देवता सूर्यमगन्तज्योतिरुत्तममगन्तज्योतिरुत्तममिति ॥१७॥ ६७॥
 मनो ब्रह्मेत्युपासीतेत्यध्यात्ममथाधिदेवता माकाशो ब्रह्मेत्युपासीतमादिष्टं भवत्ये
 ध्यात्मं चाधिदेवतं चेतदेतच्चतुष्पादं वाक् पादः प्राणः पादः शब्दः पादः श्रोत्रं पा
 दः सध्यात्ममथाधिदेवतमग्निः पादो वायुः पादः आदित्यः पादो दिशः पादः इत्यु
 च्यमावादिष्टं भवत्यध्यात्मं चैवाधिदेवतं चैवाग्नेव ब्रह्मणश्चतुर्थः पादः सोमि
 ना ज्योतिषा भाति चतुर्पति च भाति चतुर्पति च कीर्त्या यशसा ब्रह्म कर्त्तुं तेन य ए वं
 वेद प्राण एव ब्रह्मणश्चतुर्थः पादः स वायुना ज्योतिषा भाति चतुर्पति च भाति चत
 पति च कीर्त्या यशसा ब्रह्म कर्त्तुं तेन य ए वं वेद चक्षुरेव ब्रह्मणश्चतुर्थः पादः स
 आदित्येन ज्योतिषा भाति चतुर्पति च भाति चतुर्पति च कीर्त्या यशसा ब्रह्म कर्त्तुं तेन

नोष्णिमानं विज्ञा नाति तस्यैवाश्रुतिर्यत्रै तत्कर्णवपि गृह्यन्ति नदमिव नदधुरिवाग्नेरिव च
 ततउपश्रुणेति तदेतद्वचश्चतुर्पति चतुष्पासीतचक्षुषः श्रुतो भवति य एवं वेद य एवं वेद ॥१७॥
 सर्वं खलि दं ब्रह्म तज्जाला निति शान्तु पासीता यरपलुक्कतुमयः पुरुषो यथा क्रतुर
 स्मिल्लोके पुरुषो भवति तथेतः प्रेत्य भवति सकृत्तु कुर्वीत मनो मयः प्राणशरीरो भात
 यः सत्यकामः सत्यसंकल्पः आकाशः आत्मा सर्वकर्मा सर्वकामः सर्वगंधः सर्वरसः सर्व
 मिदमभ्यातो वाक्यनादरः एष म आत्मा तर्ह्येणीयान् ब्रीहो यथा द्वा सव पादा श्या
 माका द्वा श्या मा कतंडुला द्वे म आत्मा तर्ह्येणीयान् ब्रीहो यथा द्वा सव पादा श्या
 या न्द्विबो ज्या याने भ्यो लोके नः सर्वकर्मा सर्वकामः सर्वगंधः सर्वरसः सर्व मिदमभ्या
 तो वाक्यनादर एष म आत्मा तर्ह्येणीयान् ब्रीहो यथा द्वा सव पादा श्या
 स्याद्वान विचिकित्सा स्तीति हस्मा ह शो डित्यः शो डित्यः ॥१८॥ अंतरिक्षो दरः को
 शो भूमिर्धो न जीर्यति दिशो त्वस्य सक्तु यो द्यौरस्येत्तर ० विल ० स एष कोशो व
 सुधा नस्तास्मिन् सर्वमिदं श्रितं यस्य प्राची दिक्पुनर्हर्वा मसहस्राना नाम दक्षिणा र
 त्री नाम प्रतीची सुभ्रताना मोक्षी बी तासां वायुर्विलः स य एतमेव वायु दिशो वत्स

०१.६६

नयएवंवेदश्चोत्रमेवब्रह्मणश्चतुर्थःपादःसदिग्भिर्ज्योतिषाभ्रातिचतयकियभाति
चतपतिचकीर्त्यायशस्ताब्रह्मवर्चसेनयएवंवेदयएनंवेद॥१८॥आदित्योब्रह्म
सुखास्तिदेशस्तस्योपव्याख्यानमसदेवंदमग्रआसीत्तत्सदासीत्तत्समभवत्तदा
उंनिरवर्त्तततत्संवत्सरस्यमात्रामशायततन्निरभिद्यततेआंडकपालेभ्यश्चतुर्व
सुवर्णंवाभवतांतद्यद्गत०सेयंपरिधीयत्सुवर्ण०साधौर्यज्जरायुतेपर्वता
यदुल्ब०समेधोनीहारायाधमनयस्तानघोयद्वास्तेयमुरक०समुद्रोभवत्त
दजायतसोसाकारित्यस्तंजायमान०घोषाउल्लूलवोन्मुदति०नसर्वाणिचभृता
निसर्वचकामास्तस्मात्तस्योदय०प्रतिपत्पावनंप्रतिघोषाउल्लूलवोन्मुदति
०तिसर्वाणिचभृतानिसर्वचैवकामाःसयएतमेवंविद्वानादित्यं ब्रह्मेत्युपास्ते
भ्याशोदयदेन०साधवोघोषाआचगच्छेयुहपचनिमेडेस्मिमेडेरेन॥१९॥
॥इतिघोदोगोपनिषदिपंचमःप्रपाठकःसमाप्तः॥ज्ञानश्रुतिर्होत्रायणः॥
संवत्१२६५विभवादेवेशाखरुह्ये४गुराविदमगमत्सर्गतामित्यलम्॥

देवं

१२६/२६ (A)

१२६/२६ (A)

सत्ययोधरनतां नेत्रयोः लासिकीं वन्दे हंसुस्फुटितां हरवर्धं रक्ता रविन्द स्थिताम् ॥१९॥ त
 त्वलक्षं जपेन्मंत्रं जुहुयात्तदृशांशतः ॥ पलाशपुष्पैः स्वादूक्तैः पुष्पैर्वाराज्यस्तजेः ॥२०॥
 अनन्तो विंदुसंयुक्तो मायाब्रह्मणि तारवान् ॥ पाशादि-यक्षरोमैः सर्ववश्यफलप्रदः ॥२१॥
 अथाद्याः पूर्वमुक्ताः स्युः बीजेनांगक्रिया मता ॥१४॥ वरां कुशोपाशमभीतिमुद्रां कुरे
 वं हंती कमलोसनस्थाम् ॥ बालार्ककोटिप्रतिमां त्रिनेत्रां भजे हमाद्यां भुवनेश्वरीं ताम् ॥
 १४॥ हविष्यभुक् जपेन्मंत्रं तत्त्वलक्षं जितेन्द्रियः ॥ तत्त्वहस्त्रं प्रहृष्टमाज्जाप्यते मंत्रवि
 त्तमः ॥१५॥ दधिधौं दद्यात्तां कौमिः समिद्धिः क्षीरभरुहाम् ॥ तत्त्वस्य यातिलैः शुद्धैः
 यथोक्ते जुहुयात्ततः ॥१६॥ ॥ आलिख्याष्टदिगर्गलान्युदरं पाशादिकं च यक्षर
 कोष्ठेष्वंगमन्तु परेषु विलिखेदष्टाणामंत्रद्वयम् ॥ अचूर्वापरषट्कयुक्लयुव
 यन्मयो मासना नर्गलेष्वालिख्येन्द्रजलाधिपादिषु पाशाः पञ्चद्वयं तत्त्वरम् ॥ कोष्ठे
 ष्वष्टयुगार्णमात्मसहितं मुग्धस्वसंतर्गतां मायां केसरगं दलेषु विलिखेन्मूलं त्रिपं
 किं क्रमात् ॥ त्रिः पाशां कुशावेष्टितं लिपिभिरावीतं क्रमाद्भुक्तं क्रमात्पद्मस्थेन द्योटेन
 पंकजमुखेनावेष्टितं तद्वहिः ॥ चयर्गलमिदं यंत्रं मेनिष्ठां प्राभृतं मेतं ॥ पाशां श्रीश
 किं कंदर्पकामशांतीदिसं कुशाः ॥ प्रथमोपाशरोमैः ततः कामि तिरंजनी ॥
 स्वाहन्तोपाशरः सद्भिरपरः परिकीर्तितः ॥ हींगोरिरुद्रदयिते योगेश्वरिसर्वम

कद्रुः ॥ द्विहातः षोडशांशं यंत्रं सद्भिरुदीरितः ॥ लिखित्वा भूर्जपत्रादोयंत्रमेतद्य
 याविधिः ॥ धारयन्मामवाहो वा कलेवा निजमूर्द्धिवा ॥ वशायेत्येकलान्मर्त्यान् विशे
 षेण महीपतीन् ॥ नीलपट्टे विलिखेत्तद्रुलिकीकृत्य तत्पुनः ॥ लाध्या प्रति कृतेः
 सिक्क्य निर्मितं ताया हृदि न्यसेत् ॥ पात्रे त्रिमधुरा रत्ने निक्षिप्ये नो विधानतः ॥
 संकल्प्य गंधपुष्पाद्यैर्बलिं निक्षिप्य रात्रिषु ॥ मूलं मंत्रं जपेन्मंत्री नित्यमष्ट
 सहस्रकम् ॥ सप्ताहं द्वां छित्तं नारीमा कर्षेत्स्मरविक्रुताम् ॥ भूर्जपत्रे विलिखे
 तत्तद्रुलिकीकृत्य तत्पुनः ॥ लाक्षयाताम्ररत्नकोचनैर्बद्धयेत्क्रमात् ॥ १२॥ त
 द्भुक्ते न्यस्य संकल्प्य यथा वदुर्वनेश्वरीम् ॥ संस्पृश्य तं जपेन्मंत्रं दिवा कुरुते हस्त
 कम् ॥ अभिषिच्य प्रियं साध्यं बुद्धीयाद्यंत्रमाशिखा ॥ क्रांतिपुष्टिधनारोग्य
 यशोसिलभते नरः ॥ भित्तो विलिख्य तद्यंत्रं रजयेन्नित्यमादरात् ॥ भूतप्रे
 तपिशाचास्तं नो वीक्षितुमपि क्षमाः ॥ तद्विलिख्य शिरस्त्राणे साधिते धारयन्
 भटः ॥ युद्धेरिष्वहं हत्वा जयमाप्नोति पार्थिवः ॥ ११॥ नज्यां कृते बन्धिपुंरु
 येतां पाशां कुशाद्यामुदरस्थं साध्यं ॥ मध्ये च कोठेषु च वा ह्युच्यते पुनः पुनः
 रक्ताद्विलिखेत्समेतात् ॥ २॥ भूर्जे लिखितमेतस्यात्सर्ववश्यं कुरुते एवम् ॥

१८ २५ ॥ ११ ॥ ११ ॥ ११ ॥

$$\frac{121}{26} (B)$$
$$\frac{121}{26} (B)$$

॥ अथ शारदातिलकम् ॥ ७१

2

५२

॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ अथ वक्ष्ये जगत्कालीमधुना भुवनेश्वरीम् ॥ प्रज्ञाद्वयोपियांस्त
त्वालेभिरश्रियमर्जिताम् ॥ १ ॥ लंकुलीशोन्मितास्तु दोवामने ० नादचन्द्रवान् ॥ बीजं
तस्याः समाख्यातं सेवितं सिद्धिर्काक्षिभिः ॥ २ ॥ अष्टभिः शक्तिर्न वेद्यो गायत्री देवताम्
नोः ॥ कथिता सुरसंघेन सेविता भुवनेश्वरी ॥ ३ ॥ षड्दीर्घयुक्ता बीजेन कुर्याद् ० गतिष
द्भूमात् ॥ उद्यद्दिनद्युतिमिदुक्त्रिंशत्तुंगकुचो नयनत्रययुक्ताम् ॥ स्मेरमुखं वरदां कु
शपाशाभीतिकरां प्रभजेद्भुवनेशी ॥ ४ ॥ प्रजपेत्तं त्रविंशं बीजं द्वात्रिंशल्लक्षमानतः ॥ ५ ॥
त्रिंशद्वयुक्ते मृदुयादष्टद्वयैर्दशांशतः ॥ ५ ॥ वाग्भवशं भुवनि तारमा बीजत्रयात्मकं
॥ प्रजपेत्समुद्धरेत्तं त्रीन्विंशं फलसाधनम् ॥ ६ ॥ षड्दीर्घं भाजामध्येन वाग्भववाद्येन कल्प
येत् ॥ षडंगतिमनो रस्यजाति युक्ता निमंत्रयेत् ॥ ७ ॥ सिंहरा रुणविग्रहां त्रिनयनां माणि
क्यमोलिस्फुरत्तारा नायकशेखरां स्मितमुखी मापी न वक्ष्ये क्वाम् ॥ पाणिभ्यां मणिपूर्ण
रत्नचषकं रत्नोत्पले बिभ्रतीं सौम्यां रत्नघटस्य सव्यचरणं ध्यायेत्परमं विक्रमम् ॥
॥ ८ ॥ रविलक्षं जपेत्तं त्रं पायसेर्मधुरा मृतैः ॥ दशांशं मृदुयात्तु न्नीवी ठेप्री गीरितेय
जेत् ॥ ९ ॥ वाग्बीजपुटिता माया विद्येयं श्वरी मता ॥ मध्येन दीर्घयुक्तेन वा मृदुतेनैव क
ल्पयेत् ॥ १० ॥ अंगानि जाति युक्तानि क्रमेण मनुवित्तमः ॥ १० ॥ श्यामां गीं शशिशेखरां नि
जकुरैर्दानं चरकोत्पलं रत्नाद्यं च षकं परं भयहं सं बिभ्रतीं शाश्वतीम् ॥ मुक्ताहारल

$$\frac{121}{26(B)}$$

ॐ ह्रीं श्रीं